

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด  
เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

## ไม่มีใครรักสงวนความดียิ่งกว่าพระอรหันต์

ก่อนจ้งหัน

นี่เรายังไม่เคยพูดให้บรรดาพระวกรรณฐานเราทราบนะ พ่อแม่ครูจารย์อบรมพระ  
วงปฏิบัติของท่านโดยเฉพาะ ท่านถอดออกมาจากหัวใจมาสอนพวกเรา คือการขบฉัน ท่าน  
ว่า เวลาจับช้อนมาตักข้าวในบาตรมันขวางจิตๆ ตั้งแต่บัดนั้นท่านไม่เอาเลย เราไม่ลืมนะ  
พระฉันจ้งหันในบาตร ยังเอาช้อนเอาส้อมเข้าไปตักไปคว่ำอยู่...ยุ่ง มันเข้ากันไม่ได้ ท่านพูด  
นี้เข้าอรรถธรรมเป่งเลยเทียว ท่านไม่เคยฉันช้อนนะ เวลาแก่มันเรานั้นละตัวสำคัญ คอย  
ออกคอยอ่อนท่านนั้นท่านนี้ เวลาท่านจวนแล้วนะ ท่านก็ฉันให้ข้างเดียวก็ทิ้งไป แล้วเอาอีกอยู่  
จ้งัน ก็จะทำให้คนแกมาเป็นแบบฉบับอยู่กระทั่งตายมันไม่ได้ พวกนี้ทำไม่มาศิกษามันหลับหู  
หลับตาเสียจริง ๆ ก็อย่าให้มันอยู่ในวัดนี้เสีย ว่าอย่างนั้นแหละเรา ถ้าจะลากจะเข็นจนขนาด  
นี้

คือวิธีการเหล่านี้เป็นวิธีลากเข็นลูกศิษย์ลูกหาทั้งนั้นนะ ท่านเป็นห่วงใยท่านไม่ฉัน  
ช้อน ธรรมเนียมเราฉันช้อนมันขัดกับธรรมเอามากทีเดียว ท่านว่าจ้งันนะ พอจับช้อนขึ้นมาจะ  
ฉันขวางจิตทันที นั่นฟังซิ ขวางจิตก็ขวางธรรมนั่นแหละ ดูซิท่านละเอียดไหม พวกเรา  
หยาบไหม เทียบกันเข้าทันทีซิ ท่านละเอียดไหม จับช้อนขึ้นมาจะฉันช้อนในบาตร ขวางจิต  
ทันทีเลย ขวางจิตก็ขวางธรรมนั่นเอง ตั้งแต่นั้นมาไม่เอา ท่านบอกจ้งันนะ เราไปอยู่กับท่านไม่  
เห็นท่านฉันช้อนเลย ท่านพูดถึงเรื่องตั้งแต่ก่อนมาเรื่อยจนกระทั่งแกนี้ จวนแล้วเต็มที่แล้ว  
อะไรที่มีจะพอฉันได้บ้าง เช่นเอาช้อนตักอะไรเหล่านี้ เราก็ออกก็อ่อนขอเรื่อย ท่านก็ฉันเสีย  
บ้างนิดหน่อยเต็มทั่วทั้งแล้วๆ เราเอาอยู่เรื่อย จะให้มาเป็นแบบเป็นฉบับจนกระทั่งขนาดนี้  
แล้วมันโง่เกินไปพระเหล่านี้ไม่ควรอยู่ในวัดนี้ เราว่าอย่างนั้นละ ท่านนิ่งๆ นะ เพราะเรา  
เวลาสู้-สู้ นะ แต่สู้แบบหมอบนั่นแหละไม่ใช่สู้อะไรนะ

พูดนี้ท่านทั้งหลายจำให้ต๊ะนะ คำพูดนี้เป็นคำพูดของหลวงปู่มั่นเรา สอนวงพระ  
กรรมฐานโดยเฉพาะวันอบรมพระ วันประชุมพระ ท่านมารวมลงในการขบฉัน พระ  
กรรมฐานเราฉันช้อนนี้แหลม มันขวางมาก ท่านว่าจ้งัน เวลาท่านเทศน์ถึงเรื่องการฉันอาหาร  
ในบาตร เอาช้อนเข้าไปตัก เอาส้อมเข้าไปตัก ไปกีดไปขวาง มันเรื่องอะไรมันขวางจิต  
ตลอด เราเลยไม่เอาเลย ท่านว่าจ้งัน ตลอด จนกระทั่งท่านจวนตัวแล้วเราออกเราอ่อน ท่าน  
ก็ฉันบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปอย่างนั้น

เราไม่ได้สืมนะ นี้อย่ามาเป็นพระเจ้าชู้พระขุนนาง ได้ยินเสียงค้อนเคาะเปรี้ยงป้าง ๆ อยู่ในบาตร อย่าให้เห็นในวัดนี้ละ ผมดูอยู่นะ ว่าผมไม่ดูหรือไม่ดูหรือนี่ ทั้ง ๆ ที่ผมฉันท่อนี้ละผมก็ดูหมูเพื่อนตลอด ถ้าเห็นทำอย่างนั้นผมไล่หนีจากวัดเลย นั่นฟังซินะ ขวางธรรมเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร ธรรมเท่านั้นจะพาโลกให้มีความสงบร่มเย็นเป็นสุขได้ ก็เลสไม่ได้พาให้มีความสงบร่มเย็นนะ มันก็ดมันขวาง อยู่ในบาตรมันก็ขวาง เจ้าของยังเพลินเป็นบ้ากับลั่นกับปาก ฉันทด้วยความเพลิน ฉันทด้วยความเป็นบ้าของพระเจ้า ฟังเสียงซอเสียงล้อมเคาะกันเปรี้ยงป้าง ๆ เราดูไม่ได้เหมือนกันนะหากไม่เคยพูด วันนี้พูดเสียบ้าง มันเป็นอย่างไงพระเจ้า

พระเจ้าไม่ใช้ความสำรวมระวัง ความพินิจพิจารณาด้วยสติปัญญา ใครจะใช้ในศาสนา นี้ พระพุทธศาสนาออกมาจากศาสดาองค์เอกผู้เฉลียวฉลาดรอบคอบทุกอย่าง ลูกศิษย์ตถาคตทำไมถึงโง่เอานักหนา ถ้าไม่ใช่เป็นเทวทัตเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปด้วยการเหยียบย่ำทำลายพระธรรมพระวินัยซึ่งเป็นองค์ศาสดาแทนพระพุทธเจ้านั้นจะเป็นอะไรไป ขอให้พากันพิจารณาดี ๆ นะ ยิ่งเสื่อมลง ๆ วงกรรมฐานเราก็เสื่อมลงไปเรื่อย คอยกระตุ้นอยู่เรื่อย ๆ ด้วยเจตนาไม่เจตนาไม่สำคัญ ชัดหูชัดตาก็ชัดธรรม ดูกันรู้ตรงนั้น ไม่ใช่ใครจะมาตั้งเจตนาแหละ ใครจะไปเจตนาตั้งหน้ารับพระพุทธเจ้า เหยียบหัวพระพุทธเจ้า มันหากเหยียบอยู่ด้วยวิธีการที่ประมาทขัดต่อธรรมต่อวินัยพระพุทธเจ้านั้นแหละ เรียกว่าเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป

พวกเรานี้พวกตื่นสูง ๆ เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป ด้วยการเหยียบย่ำทำลายธรรมวินัย ไม่สนใจธรรมวินัย นั่นแหละคือเหยียบหัวพระพุทธเจ้า ท่านแสดงไว้ว่าไง ดูก่อนอานนทพระธรรมและพระวินัยนั้นแหละจะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคต เมื่อเราตายไปแล้ว ฟังซินะ แล้วไม่เหยียบหัวพระพุทธเจ้าจะเหยียบใคร เมื่อล่วงเกินธรรมวินัยไปแล้วก็เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปโดยลำดับลำดับ ธรรมก็ดี วินัยก็ดี คือหัวพระพุทธเจ้า จำแล้วยังพวกเรานะ หรือเห็นเป็นเขียงเข็ดเท่าไปแล้วเหอ มันเลอะเทอะนะ

วันนี้พูดถึงเรื่องการฉันทฉอน ท่านทั้งหลายให้จำเสียนะ นี่พ่อแม่ครูจารย์มั่น ศาสดาจารย์องค์เอก เพชรน้ำหนึ่งที่มาสอนพวกเรา ท่านถอดออกมาจากหัวใจท่าน คือในใจนั้นเป็นอาจารย์เอกอยู่ในนั้นหมด ปฏิบัติธรรมละเอียดเข้าไป ๆ ธรรมนั้นอยู่ในใจ ใจเป็นอาจารย์เอกละที่นี่ พอจะทำอะไรมันจะมีอะไรพูดยาก ๆ นะ เราพูดออกมาหยาบ ๆ เลยว่าเหมือนว่ากระซิบหรือสะกิดเราเตือนเราอยู่ใน ๆ นั้นละ แล้วถอยกรูด ๆ ผู้เคารพธรรมต้องเคารพธรรมอยู่ในจิตนั้น

พ่อแม่ครูจารย์มั่นท่านแสดงธรรมทุกอย่าง ไม่มีใครละเอียดเท่าท่านเท่าที่ผมผ่านมา ผมไม่ได้เหยียบย่ำทำลายครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ที่ผ่านครูบาอาจารย์ทั้งหลายผมผ่าน

มามากจริงๆ ไม่ว่าจะทางปริยัติ ไม่ว่าจะทางปฏิบัติ เข้านอกออกในได้หมด เพราะฉะนั้นจึงพูดได้ทุกอย่างทุกอย่างตลอดคัมภีร์ เรียนมาแทบเป็นแทบตาย จึงพูดได้อย่างเต็มปากเต็มคำไม่สะทกสะท้าน เราผ่านมานี้ยังไม่เห็นใครว่าจะเหมือนพ่อแม่ครูจารย์มั่น อยู่กับท่านถึง ๘ ปี แม้นิดหนึ่งจะได้ยกโทษหรือตำหนิต่านว่า เอ๊ะ ท่านทำไมทำอย่างนี้ ไม่มีเลย เป็นยังไง ท่านเก็บหอมรอมริบ เรื่องหลักธรรมหลักวินัยเป็นองค์ศาสดาติดตามตลอดเวลา ท่านไม่เคยล่วงเกิน เราอยู่กับท่านตั้ง ๘ ปีจนท่านมรณภาพ ไม่มีข้อต้องติเลย ฟังซิหาได้ที่ไหนหาอยู่กับครูบาอาจารย์ ไม่ต้องติได้มีหรือ นี่ยังพ่อแม่ครูจารย์มั่นมี ผมเองเป็นผู้ไปอยู่กับท่าน คอยสังเกตสังกา

ไม่ได้ตั้งหน้าว่าจะไปคอยตำหนิต่านนะ จะไปคอยเอาคติทุกอย่างทุกอย่าง เมื่อขัดจากธรรมจากวินัยเราเรียนมาเหมือนกันมันก็รู้ นี้ไม่มีเลย จึงว่าเป็นอาจารย์เอก ผมเทิดทูนสุดหัวใจเลยพ่อแม่ครูจารย์มั่นนี้ และธรรมนี้ก็เอามาจากพระพุทธเจ้า แล้วพ่อแม่ครูจารย์ท่านคัดออกมาจากหัวใจของท่านอีกทีหนึ่ง อย่างฉันฉันฉันฉันฉันเหล่านี้ ผมจับตั้งแต่นั้นละ ไม่เคยแตะ ก็ฟังมาฉันเดี๋ยวนี้ เห็นว่าเฒ่าแก่มาแล้ว จะว่าอวดเฒ่าแก่หรือมันก็ได้อวดนะ ในจิตมันไม่มี เป็นความสะดวกสำหรับธาตุขันธ์ก็ทำไปอย่างนั้นแหละ แล้วยังมองดูหมู่เพื่อนอยู่ ทั้งๆ ที่เจ้าของฉันฉันฉันนี่ยังมองดูหมู่ดูเพื่อน ถ้าเป็นพระในวัดนี้มาอยู่ที่นี่นานๆ มาทำให้เห็น โล่หนีจากวัดเลย ถ้าเป็นพระที่อื่นก็ยังไม่ว่านะ คอยเตือนคอยเผด็จเอาอย่างนั้นแหละ ถ้าเป็นพระในวัดป่าบ้านตาดนี้ขับเลย

เช่นอย่างโทรศัพท์มือถือ จำให้ดีทุกอย่าง สำหรับวัดป่าบ้านตาดนี้จะไม่มียุทธธรรมจะเป็นศาลเตี้ยขาดในศาลต้นศาลเดียว อุทธธรรมไม่มี ฎีกาไม่มี ถ้าเห็นโทรศัพท์มือถืออยู่ในวัดป่าบ้านตาดนี้ไล่ออกทันทีเลย เรามีข้อยกเว้นไว้แล้วด้วยความจำเป็น มีประชาชนมาเกี่ยวข้องกับเรามาก จึงให้มีไว้เครื่องหนึ่งเป็นความจำเป็น ให้มีผู้เก็บรักษาอยู่คนเดียว มีธุระหน้าที่อะไรให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับพระที่ถือโทรศัพท์มือถืออยู่ในศูนย์กลางนั้น แต่ที่จะมีไว้สำหรับพระในวัดนี้ บอกตรงๆ เลย เห็นเมื่อไรเป็นโล่หนีเลย นี่จะเป็นเพศฆราวาสใหญ่หลวงอยู่ที่ตรงนี้ ถ้าพระยังไม่รู้แล้วให้หนีจากวัด อย่าให้นักศาสนานะ จำให้ดีทุกอย่าง มันเป็นมาตั้งแต่หนังสือพิมพ์ วิทยุ เทวทัตโทรทัศน์เหล่านี้เรื่อยมา นักเข้ามาๆ จนกระทั่งถึงโทรศัพท์มือถือ นี่เพศฆราวาสเด็ดขาดเลย เพราะฉะนั้นจึงว่ารอไม่ได้ เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

ผู้กำกับ มินสพ.พิมพ์ไทย ครับ

หลวงตา ว่ามาชินสพ.พิมพ์ไทย มีอะไร นสพ.พิมพ์ไทยนี้เป็นธรรมจริง ๆ พุดตามความสัตย์ความจริง ผิดถูกว่าไปตามเรื่อง อย่างนี้เป็นที่เชื่อถือของประชาชนผู้เป็นธรรม ผู้ไม่เป็นธรรมก็แบบนั้นละ เอ๊วว่าไปซิ

ผู้กำกับ นสพ.พิมพ์ไทย ประจำวันนี้ คอลัมน์วิจารณ์ธรรม หัวข้อเรื่องว่า

### ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมกันบ้าง

ย่างเข้าปีใหม่มาหลายวันแล้ว เราลองมาสดับฟังเสียงอรรถเสียงธรรมกันบ้างปะไร ซึ่งหลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน แห่งวัดป่าบ้านตาดท่านได้เทศน์สอนมนุษย์ทั้งพระและฆราวาส เมื่อวันอาทิตย์ที่ 9 มกราคม ว่า...

ขอให้พากันพิจารณาบ้างชาวพุทธเรา เต็มวันมันจะไม่มีเกาะมีดอนแล้วนะ เลอะเทอะไปด้วยมูตรด้วยคูด เป็นทะเลหลวง เต็มเมืองไทยเรา เลอะเทอะไปขนาดนั้น ไม่ว่าทางชาติทางศาสนาแหลกเหลวไปตาม ๆ กันหมดเวลานี้ จะเกาะที่ไหนก็เกาะไม่ได้ มันมีแต่มูตรแต่คูดเต็มตัว ๆ พุทฺธ ธมฺมํ สงฺฆํ สรณํ คจฺฉามิ มีอยู่ กล่าวถึงกันอยู่ควรจะทำมาเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ยึดไปปฏิบัติตามกำลังแห่งความสามารถของเรา ที่เป็นฆราวาสญาติโยมก็ดี ที่เป็นพระก็ปฏิบัติเต็มตามความเป็นพระ

เพราะพระนี่สละทุกอย่างแล้วมาเป็นปฏิบัติหน้าที่เพื่อความดีงาม เพื่ออรรถเพื่อธรรมเต็มเม็ดเต็มหน่วย ควรจะได้ปฏิบัติให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะข้าวปลาอาหารที่อยู่อาศัยไม่มีใครกินพระละความเหลือเฟือ ไปที่ไหนเหลือเฟือ ๆ ที่อยู่หอปราสาทบนสวรรค์ยังสู้ไม่ได้ สู้หอปราสาทพระไม่ได้นะ แต่ความเลวร้ายของพระที่อยู่ในกุฏิ ๆ นั้น เหมือนขี้กองหนึ่งอยู่ในกุฏิหลังนั้น กุฏิหลังนั้นเลยกลายเป็นส้วมไปหมด พระเณรเป็นขี้ เป็นมูตรเป็นคูด....

นี่ที่ควรยึดควรจะเป็นสภาวะของตัวเองได้ทำไม่ไม่เสาะแสวงหา ไปหาอะไรมูตรคูดพวกกลากพวดยศ พวกสรรเสริญเยินยอ เป็นบ้าแย่งกันเดี๋ยวนี้ พระกำลังเป็นบ้าแย่งยศแย่งลากัน เราก็กี่ไม่เคยเห็น หลวงตาบัวเกิดมาก็พึ่งมาเห็นนี้แหละ บวชมาในศาสนานี้ก็นานไม่เคยเห็นเด่นเหมือนอย่างทุกวันนี้ ทุกวันนี้เด่นเอาจนมากที่สุด มีแต่ความซัวซ้าลามก บวชมาแล้วหาลากพวดยศ หาสรรเสริญเยินยอ ที่จะหาอรรถหาธรรม หาศีลหาสมาธิ หาปัญญา วิชชาวิมุตติ ไม่มี อยากรู้ว่าอย่างนั้นนะ เต็มวันนี้จะว่าไม่มีก็จะพูดได้แล้วนะ มีก็เท่ากำป็นนี้ กับโลกธาตุมันกว้างขนาดไหนกับกำป็นคนกำป็นเดียว มีก็เท่านั้น นอกนั้นเลอะเทอะไปหมดเลย ดูไม่ได้นะ

พวกเราชาวพุทธขอให้พิจารณาบ้าง นี่เราพูดเต็มอรรถเต็มธรรม ตามอรรถตามธรรมทุกอย่าง เราไม่เหยียบนัยยอนี่ เอาหลักธรรมพระพุทธเจ้ามาสอน เราชั่วเราก็บอกว่าเราชั่ว เราก็ปฏิบัติตัวเราเพื่อละความชั่วตลอดมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งปานนี้ ความดีมีเท่าไรก็สอน ความชั่วเป็นยังไง ๆ ก็สอนออกมา เพราะมันมีทั้งดีทั้งชั่วในตัวมนุษย์เรา ส่วนมากมีแต่ชั่วนั่นแหละ สอนละชั่วทำดี ให้ฝึกฝนอบรมตนบ้างซิ จะเอาตามใจ ๆ ทุกอย่าง ตามใจมันมีแต่บุตรแต่คูเต็มหัวใจ เต็มกิริยามารยาท แสดงออกไปไหนมีแต่บุตรแต่คูเลอะเทอะเต็มบ้านเต็มเมืองดีที่ไหน เอาของดิบของดีออกไปแสดงบ้างซิ โลกเกิดมาผู้ใดก็ต้องการของดีทั้งนั้น

แม่ที่สุดหมาเลี้ยงอยู่ในบ้านก็อยากได้หมาดี ๆ ชอบใจ ใ้ตูป ๆ นั้นละเอาดี ๆ ทั้งนั้นนะมาเลี้ยงในบ้าน แต่ตัวเลวยิ่งกว่าหมาใช้ได้หรอก แล้วหมาอยากได้หมาดี ๆ ตัวเลขขนาดไหนไม่สนใจดูตัวเอง มันก็สู้หมาไม่ได้ละช้อย่างนั้น นี่พวกเลวกว่าหมาก็พวกเรา ใ้ตูปอยู่ในบ้านมันดีกว่าเจ้าของ เจ้าของไม่รู้จักดีจักชั่วจักผิดจักถูก ใ้ตูปมันยังรู้จักนะ ใ้ตูปมันรู้จักเจ้าของ เห็นเจ้าของมานี่ โหย คลอเคลีย แต่เจ้าของเลวกว่าใ้ตูป เพราะไม่รู้จักดีจักชั่ว ไม่รู้จักคัดจักเลือกสิ่งต่าง ๆ ที่ดีงามมาใส่ตัวเอง ธรรมเป็นของดี เลิศเลอมีอยู่แล้ว สมกับว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ คว่าเอาเมื่อไรก็ได้..ธรรม แต่มันไม่คว่านั่นซิ ไปคว่าบุตรคว่าคูเข้ามาเต็มหัวใจตนเอง พูดแล้วมันน่าสลดสังเวชเอาเหลือประมาณ

เราบวชมาก็พึ่งมาเจอเอาในปัจจุบันนี้แหละ พูดออกมาได้ชัด ๆ เพราะได้เห็นด้วยตา ได้ยินด้วยหู ทุกสิ่งทุกอย่างคิดเต็มหัวใจจึงนำออกมาพูด ไม่ได้พูดเพื่อถูกเหยียดหยามอะไรใครต่อใครทั้งนั้น พูดเป็นอรรถเป็นธรรม ใครไม่ดีตรงไหนก็ให้ไปแก้ตนเอง ความไม่ดีมีอยู่กับทุกคน แก้ได้ทุกคน ความดีมีอยู่กับทุกคน สั่งสมได้ทุกคน ให้ดีก็ดีขึ้น ถ้าจะปล่อยอย่างนี้มันก็จะเลวไปเรื่อย ๆ

เลวปัจจุบันนี้ วันนี้ก็เลว วันหน้าก็เลว เดือนนี้เดือนหน้า จนกระทั่งวันตายเลวไปตลอด มีแต่ความเลวเต็มตัวเอาอะไรไปเป็นสาระละ พิจารณาซิ สร้างความดีซิ วันนี้ก็สร้าง วันหน้าก็สร้าง พยายามสร้าง ความดีก็เด่นขึ้น ๆ เราก็ดี อยู่ไหนดีหมดถ้ามีความดีประจำใจพากันจำเอานะ

สาธุให้ตั้ง ๆ ชิครับ !!

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา นี่เป็นภาษาของหลวงตา หนังสือพิมพ์เขาออก เป็นภาษาของหลวงตาเทศน์ นสพ.พิมพ์ไทย ออก ฟีน้องทั้งหลายเอาไปพิจารณานะ มันจะดูไม่ได้จริง ๆ เราดูคนเดียว โลกเต็มไปหมด จะว่ายกเราว่าดีเราก็ไม่ได้ยกเราว่าดี เราเอาธรรมเป็นหลักไปเลย จะพูดแสดงอย่างไร ๆ เราเอาธรรมทั้งนั้นออก เราไม่ได้ยกตัวของเรา เราเอาธรรมทั้งนั้น ชั่วก็

บอกว่าชั่ว ดีก็บอกว่าดี ชั่วอยู่ในตัวแก้ออกๆ ตลอดมา เวลานี้เลอะเทอะมากจริงๆ จิตใจของคน กิริยาอาการแสดงออกเป็นฟินเป็นไฟเผาไหม้กันทั่วโลกดินแดนหาความสุขไม่ได้ นี่ละถ้าธรรมไม่มีแล้วเป็นอย่างนี้ดูเอา ถ้ามีธรรมแทรกตรงไหนจะพอชุกหัวนอนได้บ้างนะ คนเรา อันนี้มันตั้งแต่เรื่องกิเลสตัณหา พอตื่นขึ้นมาสั่งสมแล้ว ไม่ต้องตั้งอกตั้งใจสั่งสม เรื่องทางเดินแห่งความชั่วมันราบรื่นอยู่แล้ว มันก็เดินไปเลยๆ ตามนิสัยที่เคยชินมาในทางความชั่วนั้นแหละ

ถ้าเป็นความดี เราฝึกเข้าไปๆ ที่นี้ความดีก็เป็นทางๆ ต่อไปปีบนี้ก็ไปแต่ทางดีล้วนๆ ไปเลย ทางชั่วผ่านเข้ามาปิดปั๊บๆ เลย นั้นทางดีเมื่อทำให้เป็นทางเดิน ทางดีก็มีทางได้เหมือนกัน ทางชั่วมีทางได้ ทำให้เตียนโล่งไม่ว่าทางดีทางชั่วเตียนโล่งได้ด้วยกัน อย่างเมื่อวานนี้พูดถึงเรื่องพระอรหันต์ เมื่อวานหรือวานขึ้นนี้ บอกว่าท่านไม่มีอาบัติ เรื่องพระอรหันต์จะต้องอาบัติต้องโทษให้เป็นความมัวหมองในจิตที่บริสุทธิ์ล้วนๆ แล้วไม่มี บอกตรงๆ เลย กิริยาอาการที่ท่านรักษาไว้ รักษาไว้เพื่อธาตุขันธ์ที่ท่านรับผิดชอบอยู่ด้วยความบริสุทธิ์ใจของท่าน ท่านรักษา ท่านรักท่านสงวน

ไม่มีใครรักสงวนความดียิ่งกว่าพระอรหันต์ ทั้งๆ ที่ท่านไม่มีละโทษ แต่ความสงวนรักษาความดีไว้ประจำแห่งความดีเลิศของท่านนั้นหนึ่ง มี และสอง เพื่อโลกสงสารจะได้ถือเป็นคนดีตัวอย่างนั้นมี สาม เพื่อสังคมอันดีงามยอมรับกันในทางที่ถูกที่ดีนี้หนึ่ง ที่ท่านรักษาท่านปฏิบัติ ไม่มีใครจะรักจะสงวนอรรถธรรมมากยิ่งขึ้นกว่าพระอรหันต์ ทั้งๆ ที่ท่านไม่ได้เป็นโทษเป็นกรรม ไม่ต้องอาบัติอาบัติอะไร โทษสังฆาฯ ปาราชิกอะไรเหล่านี้ท่านหมดโดยสิ้นเชิง ตั้งแต่สมมุติขาดสะบั้นไปจากใจ เหล่านี้ไม่มีเพราะเป็นสมมุติทั้งหมด แม้เช่นนั้นผู้ที่รักษาผู้ที่สงวนมากที่สุดก็ไม่มีใครเกินพระอรหันต์สงวนธรรมรักษาธรรม ทั้งๆ ที่ท่านไม่มีโทษแต่ท่านรักท่านสงวนธรรมเพราะท่านได้ความดีจากธรรมเหล่านี้ ท่านเทิดทูน พวกกันเข้าใจเอานะ

พูดถึงเรื่องความดีเตียนโล่ง พระอรหันต์เตียนโล่งตลอดเลย ความผิติดหนึ่งไม่ได้เข้ามาปิดทันที เจตนาไม่เจตนาที่ตามมันหากเป็นหลักธรรมชาติอย่างนั้น ปิดปั๊บทันทีเลยขาดไปเลยๆ ไม่ได้ว่าตั้งใจจะแก้ ไม่มี พระอรหันต์ท่านไม่มีตั้งใจจะแก้ หากเป็นหลักธรรมชาติ ถ้าดีเต็มตัวแล้ว อะไรผ่านเข้ามาปีบเรื่องชั่วปิดกันทันที เป็นหลักธรรมชาติ เหมือนกับน้ำตกลงบนใบบัว ใบบัวก็ไม่ตั้งใจว่าจะชิมชาบน้ำ น้ำก็ไม่ตั้งใจจะชิมชาบใบบัว ตกมามันหากกลิ้งตกไปๆ ตามธรรมชาติของใบบัวและน้ำ ที่น้ำตกลงบนใบบัวกลิ้งตกไปๆ ท่านจึงบอกว่ากิเลสตั้งอยู่ในจิตพระอรหันต์ ย่อมไม่ตั้งอยู่ได้นาน แล้วกลิ้งตกไปทันทีทันใด คำว่ากิเลสเป็นอะไร ก็สิ้นกิเลสแล้วทำไมจึงต้องมีกิเลสมาตั้งอยู่ในจิตพระอรหันต์อีก นี่ข้อหนึ่ง ท่านเอาเชื่อเดิมมาพูด คือสังขารเป็นเครื่องมือของกิเลส เวลาคิดปรุงขึ้นเป็นลักษณะ

ของสมมุติของกิเลส คิดเรื่องดีเรื่องชั่ว ท่านคิดได้เหมือนกันแต่ท่านไม่ติด คิดเรื่องชั่วอย่างนั้นๆ คิดเรื่องดีอย่างนี้ๆ คิดได้ด้วยกันคนเรา นี่ละที่ว่าท่านปรุงขึ้นมาบีบมันตักไปพร้อมเลยๆ

เรื่องความคิดดีคิดชั่วนี้ สังขารทำไมจะคิดไม่ได้ สังขารในชั้น ๕ เป็นเครื่องมือใช้ของกิเลสและธรรม ธรรมนำออกมาใช้ก็ได้แต่ธรรมไม่ติด แต่ถ้าเป็นกิเลสติดทันที คิดดีคิดชั่วติดทั้งนั้น ถ้าธรรมแล้วไม่ติด ที่ว่ากิเลสตั้งอยู่ในจิตพระอรหันต์ไม่ซึมซาบ ย่อมกลิ้งตักไป คือสังขารเราเนี่ยแยกออกมาดีชั่วบีบตักไปๆ อย่างนี้เอง ไม่ใช่ท่านมีกิเลสนะ หมายถึงสังขารที่เป็นเรื่องของสมมุติ เป็นเชื้อเดิมของกิเลส ที่เอาสังขารชั้นธมาใช้ ปรุงแพล็บออกมาเนี่ยเหมือนกับว่ากิเลสตั้งขึ้นมา ท่านพูดเฉยๆ ความจริงไม่มีกิเลสแล้วในหัวใจ แต่ภิกษุนี้ละที่ว่า เป็นกิเลสนะ ให้พากันเข้าใจอย่างนี้

ไม่มีใครที่จะรักสงวนธรรมความดีงามยิ่งกว่าพระอรหันต์ท่าน ท่านหมดทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ท่านเป็นผู้รักสงวนมากยิ่งขึ้นกว่าใครอีก หัวใจท่านเป็นธรรมแล้ว รักสงวนธรรมเทิดทูนธรรมตลอดเวลา เพราะท่านได้ธรรมมาจากภิกษุอาการแห่งความเคลื่อนไหวเต็มไปด้วยความระมัดระวังรักษานี้ เป็นความดีขึ้นมาจนถึงเต็มภูมิของท่าน แล้วความเทิดทูนนี้ก็เป็นหลักธรรมชาติติดกันไปเลยเชียว บุญคุณไม่ต้องบอก อย่างพระพุทธเจ้าตรัสรู้ได้รั่มโพธิ์ เป็นยังไร่มโพธิ์ยังเป็นคู่เคียงพระพุทธานุภาพมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ดูเอาซิ เป็นอย่างนั้นละ บุญเป็นบุญ คุณเป็นคุณ ความบริสุทธิ์เป็นความบริสุทธิ์ มันหากถึงกันเองอย่างนั้น

พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติเนะ เมื่อเข้านี้ก็พูดถึงเรื่องฉันซื่อน นี่พ่อแม่ครูจารย์มันเองพูดนะ ท่านพูดในวงพระสงฆ์เรา ประชุมสงฆ์ ท่านไม่ตั้งใจมาเทศน์นะ ท่านพูดออกมาเรื่องการฉันซื่อน ท่านว่า พระกรรมฐานการอยู่กินใช้สอยทุกอย่างเป็นอรรถเป็นธรรม เพื่ออรรถเพื่อธรรมทั้งนั้น เวลาเอาอาหารลงใส่บาตรแล้ว เอาซื่อนไปตักในบาตรนี้ขวางจิตทันที มันเข้าเจตนาไม่ได้ เจตนาเราเพื่อจะละกิเลสค้นหาประเภทต่างๆ ออกหมดโดยสิ้นเชิง แล้วทำไมเอาของเข้าในบาตรแล้วยังเอาซื่อนเอาส้อมเข้าไปตักอยู่ในบาตรก๊งก๊งๆ อยู่ในบาตรมันดูไม่ได้ มันขัดเอาเหลือเกิน ขัดธรรม นี่ละไม่ผิดวินัยแต่ผิดธรรม เป็นอย่างนี้

ธรรมมีส่วนหยาบ ส่วนกลาง ส่วนละเอียดอีกหลายชั้นหลายภูมิ ท่านนำมาใช้ เราก็จับตั้งแต่บัดนั้นเลย ไม่เคยแตะซื่อน ฟังมาฉันเอาตอนแก่ แต่พระเณรในวัดเราไม่มี บอกละไม่มีเลย เราเคยพูดให้ฟังแล้วก็ไม่มี ถึงมีก็ตามนะถ้ามีในวัดนี้จะต้องได้ออกจากวัดเลย บอกละเราเพราะเราเคยสอนแล้ว เรื่องธรรมเป็นอย่างนี้ ไม่ผิดวินัยแต่ผิดธรรม ธรรมคือความมุ่งมั่นแห่งธรรมแห่งธรรมที่ละเอียดสุดยอดด้นนั้นมีอยู่ ให้ก้าวเดินไปตามนี้ อย่ายุ่งเหยิงวุ่นวายกับสิ่งที่สกปรก ความสดสวยงดงาม ความฉ้นสะตวกสบายอะไรนี้เป็นเรื่องของกิเลสทั้งนั้น พอยังชีวิตให้เป็นไปในวันหนึ่งๆ เพื่อธรรมเท่านั้นพอ

เพราะฉะนั้นพระผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรมท่านจึงอยู่สบายทุกอย่าง ท่านไม่ยุ่งเหยิง วุ่นวายกับอะไรนะ การอยู่อยู่ไหนท่านอยู่ได้สบายเลย การขบการฉันได้มาเท่าไรฉัน เสร็จแล้วไปเลยเจียบ จตุปัจจัยไทยทานทั้งสี่นี้ท่านไม่เป็นอารมณ์ ท่านอยู่ด้วยธรรมล้วน ๆ ธรรมเป็นจุดศูนย์กลางที่ท่านมุ่งอย่างยิ่ง นั่นละใหญ่อยู่นั่น อะไร ๆ จึงปิดออก ๆ ไม่ให้เข้ามา กวธรรมที่ท่านมุ่งมัน เพราะฉะนั้นการปฏิบัติของกรรมฐานจึงสะดวกสบาย ไม่มีอะไร มากมายกำยกอง

เมื่อวันวานหรือวานขึ้นนี้พูดถึงเรื่องให้สั่งแก้อี้เข้ามาในวัดป่าบ้านตาดนี้ ทางครวก็ ดี ทางนี้ก็ดี ให้ไปสั่งโรงงานเขาให้หาแก้อี้มามาก ๆ มาปรนปรือกันเอาไว้เต็มเม็ดเต็ม หน่วยทีเดียว นี่ปรนปรือเรื่องของกิเลสตัณหาไม่รู้ใหม่ ปรนปรือเรื่องอรรถเรื่องธรรม พระพุทธเจ้าเสด็จออกทรงผนวชมีพุกมีหมอนมีแก้อี้แก้อี้ที่ไหนติดตามพระพุทธเจ้า ไม่มี ไม่เคยมี อยู่ในป่าในเขาตลอดจนกระทั่งนิพพาน ไม่เคยปรากฏสิ่งเหล่านี้ในคัมภีร์เลย

แต่พวกเราทำไมถึงเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปด้วยวิธีการเหล่านี้ ขวนขวายหามา ไปอยู่ที่ไหนต้องให้ความสะดวกสบายทางกายเป็นที่หนึ่ง ร่างกายเป็นที่หนึ่ง ต้องตกต้องแต่ง ต้องเช็ดต้องถูต้องอะไรให้สดสวยงดงาม หัวใจมันมีติดบอดอยู่เป็นพินเป็นไฟเผาอยู่ในหัว ออกมันตลอดเวลา ทำไมไม่ดูตรงนี้ ทำไมไม่ชะล้างตรงนี้ เป็นความมุ่งหมายของศาสดาโดยแท้ที่สอนลงให้ชะล้างตรงนี้ ทำไมไม่สนใจ ไปสนใจอะไรกับสิ่งภายนอก อยู่ที่ไหนก็อยู่ได้ ทั้งนั้นแหละ

ร่างกายของเรามันเอาความสดสวยงามมาจากโลกไหนวะ มันก็เหมือนกันหมดทั่ว โลกดินแดน แล้วสิ่งเหล่านี้จะเอามาประดับประดาของสกปรกให้สวยงามไปได้ยังไง อะไร มันสภาพเหมือน ๆ กันก็ให้มันอยู่ด้วยกัน พออยู่พอกิน พอหลับนอน อยู่กันไปเท่านั้นเอง แต่ธรรมที่เลิศเลอสุดยอดนี้ให้หนุนตลอด ท่านมุ่งอย่างนั้นต่างหากนะ เพราะฉะนั้น สิ่งภายนอกท่านจึงไม่ค่อยยุ่งเหยิงนักผู้มุ่งอรรถมุ่งธรรม แต่ภายในใจท่านชำระตลอด สะสางให้มีความสะอาดสะอาดตลอดเวลา สติเป็นพื้นฐานสำคัญ พวกกันจำเอานะ

ใครอยู่ที่ไหนก็มีแต่ตกแต่งเรื่องภายนอกภายนอก อุ๊ย พิลึกพิลั่นนะ เรื่องกิเลสออก หน้าทุกด้านเลย ไปที่ไหนนี่ออกหน้า ๆ คือกิเลส ไม่รู้เลยว่ากิเลสออกหน้า ธรรมจับปุ๊บรู้หมด ธรรมเหนือโลกทั้งหลายจะว่าไง โลกุตรธรรมแปลว่าธรรมเหนือโลก ทำไมจะไม่เหนือ กิเลสได้ละ ธรรมเหนือโลกแล้ว กิเลสอยู่ในโลก คนตายกองกันอยู่ในโลกทั้งนั้น โลกวิภูวน ส่วนธรรมวิภูวนธรรมพุง ไม่มาตายกองกันอยู่นี่อีก อย่างพระอรหันต์ท่าน นตฺถิทานิ ปุณฺพุกโว ต่อแต่นี้ไปเราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว นั่นเห็นไหมละ พอกิเลสขาดสะบั้นปั๊บ ประกาศปางขึ้นมาได้เลย



อโยมนุติมาชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นตฺถิทานิ ปุนพฺภโว ต่อจากนี้ไป แล้วเราจะไม่กลับมาเกิดตายกองกันที่แบกหามไปด้วยกองทุกข์นี้อีกต่อไป นั่นท่านประกาศขึ้นมา ใครไปบอกท่าน รู้ขึ้นมาในสนฺทสิฏฺฐิโก ประกาศข้างขึ้นมาจากในหัวใจ นี่ละธรรมที่เลิศเป็นอย่างนั้น อยู่ที่ไหนเลิศหมดธรรม คือเหนือเสียทุกสิ่งทุกอย่าง ไปที่ไหนเหนือหมดธรรม นี่ละพระพุทธเจ้าท่านทรงท้อพระทัย คือมองดูโลกที่เป็นกองสกปรกกับมองดูธรรมที่สุดยอดแห่งความสะอาดเลยโลกเลยสมมุติไปแล้ว มันเข้ากันไม่ได้นั่นเอง พระองค์จับมา ถูมาเถ มาแยกมาแยะ แนะนำสั่งสอนกันไป ได้ทำอะไรก็เอา จึงได้สั่งสอนโลกให้อยู่มาทุกวันนี้

พวกเราอยู่ในตาข่ายไหน พิจารณาซิ ตาข่ายที่จมลงนรกโดยถ่ายเดียว หรือตาข่ายที่จะรอดพ้นไปได้บ้าง เมืองมนุษย์ เมืองสวรรค์ พรหมโลก นิพพาน มีอยู่สำหรับคนดีที่จะฝึกฝนอบรมให้เป็นอย่างนั้น พิจารณาหรือยัง ให้พากันพิจารณาบ้างซิ ตั้งแต่ตื่นนอน จนกระทั่งถึงหลับสั่งสมตั้งแต่ความชั่วช้าลามกเต็มโลกดินแดน หาผู้ที่สั่งสมความดีงามที่เรียกว่าธรรมๆ ไม่มีเลยนั้นเป็นยังไง แล้วเข้ากันได้ไหมละ เราบ่นหาตั้งแต่ความสุขๆ ตื่นมาก็บ่นหาแล้ว ตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งวันตายมีแต่หวังความสุขความเจริญ แล้วใครได้ความสุขความเจริญ ก็มันสร้างตั้งแต่ความทุกข์ ความลำบากเดือดร้อนมหันตทุกข์ จะเอาความสุขความเจริญมาจากไหน กิริยาความคิดเป็นอย่างหนึ่ง แต่การทำเป็นอย่างหนึ่ง มันเข้ากันไม่ได้

พากันตั้งอกตั้งใจบ้างนะ อู๊ย พิลึกพิลั่นจริงๆ เมื่อเช้านี้พูดถึงเกี่ยวกับเรื่องโทรศัพท์มือถือ ตั้งแต่หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์เทวทัต วิดีโอเหล่านี้ ไม่ควรอย่างยิ่งแล้ว กับพระว้างนั่นเลย พระบวชมาสลัดหมด นี่เป็นเรื่องโลกทั้งนั้นปิดอกให้หมด แล้วมีหน้าซำทำไม่จึงไปเอาโทรศัพท์มือถือเข้ามา โทรศัพท์มือถือนี้เป็นเพชรฆาตๆ อันใหญ่หลวงที่สุด ตัดสินขาดสะบั้นไปเลยเพชรฆาตอันนี้นะโทรศัพท์มือถือ จับป้อนนี้ติดต่อกันทางไหนได้ทั้งนั้นๆ เอาคอขาดในปัจจุบันก็ได้ นี่ละโทรศัพท์มือถือ

เพราะฉะนั้นจึงบอกเลยว่าในวัดนี้ใครมีไม่ได้ มีโล่ทันที เราไม่ให้ อยู่ไม่ต้องไปศาล อุทธรณ์ ศาลฎีกาละ ศาลต้นขาดสะบั้นไปเลยเทียว เพราะอันนี้เป็นภัยมหากภัย บวชมาไม่รู้ สิ่งเหล่านี้ว่าเป็นภัยจะรู้อะไร เท่านั้นก็พอแล้ว นี่ละเรื่องกิเลสมันคืบคลานเข้ามาอย่างนี้ละเวลานี้พระถือเป็นความสนิทสนมกลมกลืนกันกับสิ่งเหล่านี้ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้วนะ จะไม่มีพระติดเนื้อติดตัวเลย แต่ธรรมจับป้อนรู้ทันทีๆ คำว่าธรรมไม่คุ้นกับสิ่งใดในโลกอะไรแฝงเข้ามา รู้ทันทีๆ เลย

เวลานี้กิเลสมันเหยียบธรรมเหยียบบอย่างนี้ เหยียบหัวพระพุทธเจ้า ศาสดาของเรา คืออะไร คือธรรมคือวินัย ข้ามเกินหลักธรรมหลักวินัยไปแล้วไม่เหยียบหัวพระพุทธเจ้าจะ

เหยียบหัวใคร มีแต่พวกลูกศิษย์ตถาคตแหละเหยียบหัวพระพุทธเจ้าตลอดเวลา ตั้งแต่พระ  
แต่เถรลงมาถึงขรรษาสญาติโยม มีแต่พวกตีนสูงๆ เหยียบหัวพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้า  
เลยกลายเป็นหัวต่ำให้พวกนี้เหยียบแหลกไปเลย ฟังซิพวกเรา ไปดูตีนเจ้าของมันเคย  
เหยียบหัวพระพุทธเจ้ามากี่ครั้งก็หนแล้วด้วยความล่องเกินฝ่าฝืนทุกอย่าง หน้าด้านๆ นั้น  
ละ หน้าด้านๆ นั้นละตีนมันด้านมันเหยียบหัวพระพุทธเจ้าก็ได้

เอาละเพียงเท่านี้พอ เพราะหนังสือพิมพ์ พิมพ์ไทยเขาก็พูดแล้วนำฟัง นั้นภาษา  
ธรรมที่เราเทศน์ หนังสือพิมพ์พิมพ์ไทยมาลง

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

[www.Luangta.com](http://www.Luangta.com) หรือ [www.Luangta.or.th](http://www.Luangta.or.th)

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

*FM 103.25 MHz*